

raade, og at der er andre Steder, hvor man ser mere gunstigt paa Kapitalgevinst og Opsamling af Formue end herhjemme, vil jeg sige, at man dog i disse Lande i rigt Maal har grebet til samme Udvej, som Danmark, ganske vist som den første, begyndte, nemlig at beskatte den Fortjeneste, som Krigen havde bragt.

Til sidst kom det ærede Medlem ind paa en højst besynderlig Sammenstilling, som ikke gerne skulde staa uimodsaagt. Han sagde, at medens vi herhjemme beskatter Skibsfartens Merindtægt, ser vi, at man i Tyskland forbereder sig til at støtte Skibsfarten efter Freden. Det er dog en højst besynderlig Sammenstilling, en Sammenstilling mellem Flaader, der har kunnet færdes paa Havet under Krigen, og en Handelsflaade, som har maattet ligge stille. Den naturlige Sammenstilling er dog Sammenstillingen imellem de Flaader, der overhovedet har kunnet færdes paa Havet. Og ser vi til Holland, Sverige og Norge, vil vi netop se Eksempler paa, at man paa forskellig Maade, paa samme Maade som her i Landet, har ment, at den saaledes særlig gunstigt stillede Skibsfart maatte yde Bidrag til Samfundets Husholdning gennem Afgifter, Fragtforpligtelse eller paa anden saadan Maade.

Lovforslaget vil altsaa nu gaa i Udvalg; der vil efterhaanden de ønskede Oplysninger kunne afgives. Selve Lovforslaget haaber jeg saa, at Udvalget vil fremme paa en saadan Maade, at det inden Maaanedens Udgang kan være Lov.

Birch: Jeg havde oprindeligt ikke ønsket at tage Del i denne Debat; jeg har haft Orlov indtil for et Øjeblik siden, idet jeg for Rekreations Skyld har været bortrejst indtil i Formiddag. Jeg er gaaet herved, da jeg hørte, at denne Sag var til Forhandling, idet jeg interesserede mig særlig for at høre, hvad der maatte blive fremført. Jeg er dog nu kaldt frem af de Udtalelser, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) fremsatte. Det ærede Medlem regnede nemlig uden videre med, at de Medlemmer, der har været stemt for en Afgift af Skibsfarten, hermed havde stillet sig paa det Standpunkt, at de ønskede en Særbeskatning af den enkelte, der var i Uoverensstemmelse med de sædvanlige Principper for Beskatning, ligesom han drog den Følgeslutning, at man dermed vilde være med til at hindre Kapitalopsamling her i Landet. Da min personlige Stilling er den stik modsatte af den, som det ærede

Medlem har villet underlægge de Medlemmer, der har stemt for Afgiften af Skibsfarten, føler jeg mig foranlediget til her at protestere imod det ærede Medlems Udtalelser.

Naar jeg har været i høj Grad stemt for en Afgift af Skibsfarten og fremdeles er det, er det ud fra ganske andre Betragtninger. Det er min Opfattelse, at Staten, naar der hersker saa alvorlige Forhold, som nu har hersket i Aarevis, har ikke blot Ret, men ogsaa Pligt til at søge at regulere Forholdene saaledes, at den enkelte, der af en eller anden Grund ved rene Tilfældigheder, der er kommet ude fra, og som ikke skyldes det paagældende Erhvervs egen Dygtighed eller egne Handlinger, har faaet en Mulighed for at udnytte Samfundet paa en ganske ekstraordinær Maade, bliver afskaaret fra at udnytte denne Mulighed til Yderligheder. En saadan Mulighed har netop ligget for for den danske Skibsfart, og ligesom Staten under de foreliggende Forhold har Ret til at forlange, at unge Mænd, som maaske lige har begyndt en Forretning, og for hvem det maaske er af den allerstørste Betydning at kunne blive hjemme, skal ligge ved Sikringsstyrken, og ligesom man har følt sig berettiget til at træffe Foranstaltninger med Hensyn til Maksimalpris, Udførselsforbud og en hel Mængde andre Forhold, lige saa vel maa man under de ekstraordinære Forhold have Ret til at regulere de Fragtforhold, om hvilke vi taler. Disse Betragtninger har bevirket, at jeg, skønt jeg nærer den varmeste Interesse for hele vort Næringsliv, specielt for vor Skibsfart, har været stemt for Reguleringen, og jeg tror, at de Skibsredere, som har søgt at spænde Ben for Lovgivningsmagtens og Regeringens Ønsker paa dette Punkt, har gjort den Sag, de skulde tjene, en Bjørnetjeneste. Hvorledes har Forholdet udviklet sig som Følge af, at Sønæringslivet frit har kunnet tage ganske eksorbitante Fragter? Saaledes at Kurserne er steget til en saadan Højde, at Aktiepriserne endog kritiseres af Skibsfartens egne Tillidsmænd. Dette betyder, at Rederierne, naar de ekstraordinære Forhold en Gang hører op, sidder med en Kreds af utilfredse Aktionærer, der har købt deres Aktier til en Pris, der ikke staa i Forhold til det Fragtniveau, til hvilket vi forhaabentlig før eller senere kommer tilbage. Jeg tror, som sagt, at Rederne paa dette Punkt har gjort sig selv en Bjørnetjeneste. Jeg kunde, da jeg har faaet Ordet, ønske at tilføje, at jeg vil finde det rig-